

ΜΕΡΕΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Μηνιαίο ενημερωτικό φυλλάδιο

Δεκέμβριος 2005

Ο Δεκέμβρης, στο καλαντάρι του λαού μας, ονομάζεται μήνας «Γιορτινός», λόγω των πολλών θρησκευτικών εορτών του, και, ειδικά, «Αϊ-Νικολιάτης» ή «Παππούς-Νικόλας», αλλά και «Νικολοβάρβαρα», από τις γιορτές του Αγίου Νικολάου και της Αγίας Βαρβάρας, και «Κυρ Λευτέρης» από τη γιορτή του Αγίου Ελευθερίου. Λέγεται, επίσης, και «Άσπρος Μήνας» ή «Άσπρομηνας» από τα χιόνια, ή «Χιονιάς» για το πυκνό του χιόνι, ιδίως τα Χριστούγεννα «Χριστούγεννα-Χριστόχιονα». Άλλα ονόματά του: «Χριστιανάρης», «Χριστουγεννάρης», «Χριστουγεννάς».

Λάμπουν τα Χριστούγεννα στον καθένα
μπάλιας ο σφύλιος και χιόνια πίσω ...
Δ. Σαββητοπούλου, «Ο Χριστουγεννιάτικος»

Είναι ο δωδέκατος και τελευταίος μήνας του έτους. Στο δεκάμηνο ρωμαϊκό ημερολόγιο ήταν ο δέκατος μήνας (decem=δέκα). Αργότερα μετακινήθηκε στη δωδέκατη θέση, χωρίς όμως να αλλάξει η ονομασία του.

ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Την Πέμπτη 1 Δεκεμβρίου,

πήγαμε την τρίτη μας φετινή εκδρομή, μαζί με το Λύκειο, στις αθλητικές εγκαταστάσεις του Ηροδότου στην Αλικαρνασσό.

Παρακολούθηση διάλεξης

Τη **Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου**, τα παιδιά της γ' Γυμνασίου παρακολούθησαν στην αίθουσα εκδηλώσεων του Λυκείου την εξαιρετικά ενδιαφέρουσα διάλεξη του κ. Λευτέρη Οικονόμου, καθηγητή του πανεπιστημίου Κρήτης και πρώην διευθυντή του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας, με θέμα: **«Αυτός ο κόσμος ο μικρός, ο μέγας».**

Ενημέρωση γονέων

Την **Τετάρτη 7 Δεκεμβρίου**, το απόγευμα, ήρθαν οι γονείς των παιδιών της β' Γυμνασίου για να ενημερωθούν για την πρόοδό τους.

Με την ενημέρωση αυτή έκλεισε ο κύκλος συναντήσεων για το πρώτο τρίμηνο.

Από τον κύκλο των εικαστικών

Πανταποσάκη,

Έτσι, οι τοίχοι απέκτησαν μια ενδιαφέρουσα μεταμοντέρνα άποψη.

Την **Παρασκευή 9 Δεκεμβρίου**, τα παιδιά του κύκλου των εικαστικών μεταφέρθηκαν στον καινούργιο χώρο εργασίας, τον οποίο φρόντισαν να διαμορφώσουν με τη βοήθεια της κ. Ελένης

Η ομάδα φωτογραφίας ... φωτογραφίζει

Την **Κυριακή 11 Δεκεμβρίου**, το βράδυ, η ομάδα φωτογραφίας με τον υπεύθυνο της κ. Πολυχρόνη Νικηφοράκη και με τη βοήθεια της κ. Χαρίας Μαρκάκη,

περιηγήθηκε το εορταστικό νυκτερινό Ηράκλειο και φρόντισε να το αποτυπώσει σε φωτογραφίες.

Επίσης, την **Παρασκευή 16 Δεκεμβρίου**, η ομάδα με τους ίδιους υπεύθυνους περιηγήθηκε ξανά στο Ηράκλειο, κατά τη διάρκεια της μέρας αυτή τη φορά και φρόντισε για μια ακόμη απεικόνιση του γιορταστικού κλίματος που επικρατεί αυτές τις μέρες στην πόλη.

Δείγμα της δουλειάς παρουσιάζεται σήμερα στο φυλλάδιο, ενώ το συνολικό αποτέλεσμα θα παρουσιαστεί στο

Η π.α. πάει στα ... Λιομάρζεμα

Την **Παρασκευή 16 Δεκεμβρίου**, η περιβαλλοντική ομάδα ασχολήθηκε με το μάζεμα των ελιών. Τα παιδιά χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες των έξι ατόμων και ανέλαβε η κάθε μια και από ένα δένδρο. Έστρωσαν τα δίχτυα στις ελιές και αμέσως μετά άρχισε το ράβδισμα, τόσο με τα παραδοσιακά ραβδιά, όσο και με σύγχρονα ελαιοραβδιστικά μηχανήματα. Στη συνέχεια, απομάκρυναν τα κλαδιά που είχαν πέσει στα δίχτυα με τις τσουγκράνες και με τα χέρια και τέλος σάκισαν τις ελιές που είχαν μαζέψει. Μια ομάδα κοριτσιών μάζεψε τις πιο καλές ελιές, για να μάθουμε πώς θα γίνουν «φαγώσιμες».

Εντυπώσεις των παιδιών

Έγιωσα πολύ ωραία, όταν έπιασα στα χέρια μου τα ραβδιά. Ήταν σαν να γύρισα ξανά πίσω το χρόνο και έγιωσα πάλι σαν μικρό παιδί.

Εμμανουήλ Καρακώστας

Χωριστήκαμε σε ομάδες και η κάθε ομάδα ανέλαβε ένα ελαιόδενδρο και το ραβδίσαμε. Μετά βγάσαμε τα μεγάλα κλωνάρια και βάζαμε τις ελιές σε ένα τσουβάλι. Ήταν η πρώτη μου εμπειρία στο μάζεμα των ελιών, και ελπίζω η τελευταία γιατί κουράστηκα. Πρέπει να πούμε ένα μεγάλο μπράβο σε αυτούς που κάνουν αυτή τη δουλειά για να ζήσουν.

Εύζα Σκουρούδη

Ήταν μια φανταστική εμπειρία και ελπίζω να την ξανακάνουμε. Εγώ και η ομάδα μου τα καταφέραμε και μαζέψαμε την ελιά μας. Μου άρεσε πολύ, γιατί μαθαίνουμε πώς βγαίνει το αληθινό μεροκάματο,

και όχι αυτό που παίρνουμε από τους γονείς μας. Μερικά παιδιά κουράστηκαν, αντίθετα, εγώ θα μπορούσα να αντέξω άλλες πέντε ώρες.

Νίκος Μπετινάκης

Ήταν μια μοναδική εμπειρία. Αν και έχω ξαναπάει να μαζέψω ελιές, τώρα που πήγα με τους φίλους μου, πέρασα πολύ πιο ωραία.

Αλέξανδρος Μαυρουδής

Σήμερα καταλάβαμε πως είναι να δουλεύεις για να βγάλεις ένα μεροκάματο. Πραγματικά πολύ δύσκολο. Πάντως πρέπει να ευχαριστήσουμε το σχολείο που μας έδωσε την ευκαιρία να αποκτήσουμε μια τέτοιου είδους εμπειρία.

Αναστασία Σταμαθιοπούδη

Μου άρεσε που λαδώθηκα, αλλά οι συμμαθητές μου ήταν άμαθοι και με εκνεύρισαν.

Δημήτρης Λαμπράκης

Δεν νομίζω πως θα έχω ξανά τέτοια εμπειρία στη ζωή μου. Ήταν πολύ ζόρικη, αλλά διασκεδαστική. Το να δουλεύει κανείς τόσο σκληρά την ημέρα και τόσες ώρες για ένα μεροκάματο, μπορώ να πω, ότι είναι ξεθεωτικό.

Νεφέλη Παπαδάκη

Ήμασταν λίγο χαλαροί και δουλέψαμε λίγο. Πάντως, γενικά ήταν μια ενδιαφέρουσα εμπειρία.

Μίλτος Μαραγκάκης

Αν και κουραστήκαμε, βγήκε ένα καταπληκτικό αποτέλεσμα. Μαζέψαμε δυο τσουβάλια ελιές.

Σήμης Γρυφαιάκης

Μου έκανε εντύπωση το ράβδιμα των ελιών και με τη μηχανή και με τα ραβδιά. Πιο πολύ εντύπωση μου έκανε η μηχανή, γιατί είναι πιο γρήγορος και εύκολος τρόπος για να πέσουν οι ελιές.

Νικόλας Βαρδαβιάς

Ήταν η πρώτη μου φορά που πήγα σε λιομάζεμα. Είναι πολύ κουραστική δουλειά, αλλά από την άλλη είναι και διασκεδαστική. Θα ήθελα να ξαναπάω, αν και δεν το νομίζω.

Μαριάννα Ασκιανάκη

Επιτέλους, κατανοήσαμε πως γίνεται αυτή η διαδικασία. Αν και κουραστική, το αποτέλεσμα αξίζει. Θα ήθελα να το ξανακάνω.

Κωνσταντίνος Ασπετάκης

Παζάρι και μάζεμα ρουχιισμού

Τη **Δευτέρα 19 Δεκεμβρίου**, πραγματοποιήθηκε

στους χώρους του σχολείου το ετήσιο παζάρι με αντικείμενα που είχαν κατασκευάσει τα ίδια τα παιδιά. Ο σκοπός του παζαριού ήταν φιλανθρωπικός. Τα αντικείμενα πουλήθηκαν όλα και, επειδή η ζήτηση ήταν μεγάλη,

κατασκευάστηκαν νέα και πραγματοποιήθηκε ξανά το παζάρι την **Πέμπτη 22 Δεκεμβρίου**.

Υπεύθυνες καθηγήτριες του προγράμματος ήταν η κ. Ειρήνη Παπαθανασίου, η κ. Σοφία Ηρακλειδή και η κ. Χριστιάννα Μαυρομάτη. Τα έσοδα του παζαριού θα διατεθούν, μετά τις γιορτές, για τις ανάγκες του ιδρύματος «ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ».

Επίσης, τα παιδιά μάζεψαν ρουχιισμό για τους συνομηλίκους τους που μένουν στο ίδρυμα της Ιεράς Μονής Καλυβιανής. Υπεύθυνος καθηγητής ήταν ο κ. Αντ. Νεονάκης.

Εκκλησιασμός των Χριστουγέννων

Την **Τρίτη 20 Δεκεμβρίου**, πραγματοποιήθηκε ο χριστουγεννιάτικος εκκλησιασμός του Γυμνασίου στην Ιερά Μονή Αγκαράθου.

* * *

Μετά από μισή ώρα διαδρομής με τα λεωφορεία φτάσαμε στον προορισμό μας, και οι μοναχοί μας δέχθηκαν με αγάπη. Η λειτουργία είχε αρχίσει. Προσκυνήσαμε και ανάψαμε τα κεριά μας.

Μετά από κάμποση ώρα, που τέλειωσε η λειτουργία, πήγαμε στην τράπεζα του μοναστηριού και οι μοναχοί μας κέρασαν λουκουμάδες. Στη συνέχεια, ξαναπήγαμε στην εκκλησία και ένας μοναχός μας μίλησε για την ιστορία της Μονής. Μας είπε πως το μοναστήρι είναι ιδιόρρυθμο, δηλαδή πως οι μοναχοί είναι λίγο πιο ελεύθεροι, για να παίρνουν πρωτοβουλίες μόνοι τους. Ακόμα μας είπε για την αγκαφαθιά που υπήρχε, από την οποία πήρε και το όνομα το μοναστήρι. Αυτό που μου έκανε, όμως, εντύπωση ήταν μια εικόνα που είχε δεχτεί πυροβολισμούς από ένα Τούρκο και οι σφαίρες είχαν γυρίσει πίσω.

Νικόλας Κουδουμάς

Δεν προλάβαμε τη λειτουργία ολόκληρη. Μόλις τελείωσε οδηγηθήκαμε στην τράπεζα, όπου φάγαμε πρωινό. Όταν τελείωσε, τα κορίτσια μάζεψαν τα τραπέζια και μετά πήγαμε και πάλι στην εκκλησία, όπου ένας μοναχός μας είπε την ιστορία της Μονής. Ύστερα ξεναγηθήκαμε και στους υπόλοιπους χώρους του μοναστηριού.

Θοδώρα Κοκκινίδη

Με εντυπωσίασε η ιστορία της εικόνας του Ιωάννη του Προδρόμου, που, όταν ένας Αγός την πυροβόλησε στο μάτι, η σφαίρα γύρισε και σκότωσε τον Αγά.

Υπήρχαν και άλλες παλιές εικόνες, όπως η «Ρίζα του Ιεσσαί».

Μύρων Ροδιτάκης

... Το φως που κρεμόταν από το ταβάνι ήταν πάρα πολύ όμορφο. Είχε αυτά τα φωτάκια που έχει κάθε φωτιστικό της εκκλησίας, αλλά το φως δεν τελείωνε εκεί. Υπήρχε και ένας μεταλλικός

κύκλος, που είχε μικρές εικόνες αγίων. Επίσης μεγάλη εντύπωση μου έκανε η αίθουσα στην οποία μπήκαμε, που ήταν γεμάτη εικόνες και μια υπογραφή μαζί με ένα κειμενάκι στο πλάι (πάνω στην εικόνα). Θα ήθελα να κάνουμε άλλη μια τέτοια εκδρομή σε κάποιο άλλο μοναστήρι, για να μπορούσαμε να γνωρίσουμε και άλλες περιοχές του τόπου μας.
Ανδριάντα Αρμάου

Μου έκανε εντύπωση η αγκαραθιά, αλλά και η εικόνα της Μονής, που μας είπαν πως λέγεται «Παναγία η Ορφανή».
Ερήνη Καμαρίτη

Όταν τελείωσε ο εκκλησιασμός, πήγαμε στην τραπεζαρία και τα τραπέζια ήταν καθάρα με ολόλευκα τραπεζομάντιλα. Μας πρόσφεραν άρτο. Εντύπωση μου έκανε το πρωινό. Δεν ήταν το συνηθισμένο πρωινό που τρώμε, αλλά λουκουμάδες. Μικροί θαυμάσιοι λουκουμάδες με σουσάμι και μέλι, που μας τους σερβίριζαν σε μικρά πιετικάκια.

Χριστίνα Αητωπούλου

Μου έκανε μεγάλη εντύπωση η τάξη που επικρατούσε στο μοναστήρι. Ένιωθα σαν να με έβλεπαν από παντού. Κάθε εικόνα έμοιαζε ζωντανή. Μια λάθος κίνηση και η μαγεία τελείωνε. Όλα σχεδόν τα παιδιά δείξαμε τον καλύτερό μας εαυτό, όσο μπορούσαμε τουλάχιστον, και παρακολουθούσαμε τα λόγια του ιερέα στη λειτουργία, και όχι το τι έκαναν ... τα άλλα. Όταν φύγαμε, στενοχωρηθήκαμε, όχι γιατί δεν θα χάναμε άλλη ώρα μαθήματος, αλλά επειδή όλο αυτό το όμορφο τοπίο και ο καθαρός αέρας θα άλλαζε με τα καυσάκια της πόλης.
Σοφία Γισκοπάκη

Κάποτε, οι κάτοικοι εκείνης της περιοχής έψαχναν ένα σημείο για να χτίσουν την εκκλησία του χωριού. Μέχρι που είδαν ένα φως από τον ουρανό, να δείχνει

ένα σημείο. Οι κάτοικοι πήγαν εκεί και είδαν μια εικόνα της Παναγίας πάνω σε μια αγκαραθιά. Άμα κεντρούσαν την αγκαραθιά με ρογδιά και πετύχαινε, θα χτίζανε εκεί την εκκλησία. Έτσι έγινε και χτίστηκε η εκκλησία.
***

Σήμερα ήταν για μένα η πιο ευχάριστη επίσκεψη σε μοναστήρι, λόγω του ότι δεν ήμουν μόνη, αλλά με πολλά άλλα παιδιά. Όλα αυτά που κάναμε ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία. Αισθάνομαι πιο ήρεμη και χαρούμενη και έχω περισσότερη όρεξη για ζωή ...
***

Μεταλάβαμε στην εκκλησία και μετά τη Θεία Κοινωνία μας κέρασαν στην τράπεζα διάφορα μπισκοτάκια, σπανακοπιτάκια κλπ. Ξεναγηθήκαμε στο Ηγουμενείο, στο οποίο ένα δωμάτιο ήταν γεμάτο από φωτογραφίες των πατέρων που πέρασαν από τη μονή. Ήταν μοναδική εμπειρία.
Μαρία Γαυδάκη

Στη Μονή όλα ήταν γαλήνια και ήσυχα. Δεν ακουγόταν ούτε ψίθυρος. Μπήκαμε στην εκκλησία και αρκετά παιδιά, στο τέλος της λειτουργίας, κοινωνήσαν. Στην τραπεζαρία επικράτησε «πανικός». Όλοι πεινούσαμε, και μόλις είδαμε τους ζεστούς λουκουμάδες με το μέλι πάθαμε σοκ. Πέσαμε με τα μούτρα. Το ευχαριστήθηκαν. Ξαναγυρίσαμε μετά στην εκκλησία και ένας μοναχός μας είπε για την ιστορία του μοναστηριού και για το καθημερινό και συνηθισμένο τους πρόγραμμα.

Αθηνά Μαστοράκη

Ήταν μια ασυνήθιστη επίσκεψη. Άλλες φορές βαριέμαι, μα σήμερα δεν βαρέθηκα καθόλου. Μου έμεινε το σημάδι στην εικόνα και το θαύμα που έκανε η Παναγία, όταν βρήκανε την εικόνα στον τόπο εκείνο, πριν κτιστεί το μοναστήρι. Και το δέντρο που από αγκαραθιά έγινε ρογδιά (θαύμα).

Πρέπει να πω επίσης, ότι μου άρεσε που καθίσαμε όλοι μαζί, και φάγαμε. Πρώτη φορά έτρωγα σε μοναστήρι.

Παναγιώτης Ανάφοδος

Το μοναστήρι πολλές φορές βοήθησε σαν κέντρο αντίστασης, κυρίως στις επαναστάσεις κατά των Τούρκων. Λειτουργήσε, όμως, και ως νοσοκομείο για τους τραυματίες των επαναστάσεων. Έχει περάσει πολλά. Μα ακόμα αντέχει ... Σαν την αγκαραθιά.
Γιάννης Λιμπιδάκης

Η Μονή είναι μισή ώρα δρόμος από το Ηράκλειο. Είναι ιδιόρρυθμη και μπορείς να απολαύσεις το απλό φαγητό και την καταπληκτική καθημερινή λειτουργία. Έχει φτιαχτεί τον 13ο-14ο αιώνα και έχει τρεις φορές αναστηλωθεί μέχρι σήμερα.

Η ζωή των μοναχών είναι απλή. Το πρωί ξυπνούν κατά τις 4.00, ειδικά αν είναι Χριστούγεννα και αρχίζουν τη λειτουργία κατά τις 5.00 π.μ. Αργότερα, όταν τελειώνει η λειτουργία, τρώνε πρωινό και απολαμβάνουν λίγο φαγητό στην τράπεζα. Μετά ασχολούνται με τα διακονήματά τους μέχρι το μεσημέρι, όπου τρώνε στην τράπεζα το μεσημεριανό τους. Το απόγευμα ξεκουράζονται λίγο, καθώς στις 6.00 αρχίζει ο εσπερινός.
Αλέξανδρος Βενιέρης

Από τις πιο παλιές μονές του νομού Ηρακλείου, μα και της Κρήτης. Κτισμένη περίπου το 13ο με 14ο αιώνα. Την εποχή της Τουρκοκρατίας λειτουργήσε και ως κρυφό σχολείο.

Μου έκανε εντύπωση το πρόγραμμα των μοναχών. Έμαθα επίσης, ότι υπάρχουν και μονές, όπως η Αγκάραθος, που έχουν ιδιόρρυθμο πρόγραμμα. Δηλαδή, οι μοναχοί είναι πιο ελεύθεροι.
Στέλιος Βαγιός

Με εξέπληξε η απλότητα και η φιλοξενία των μοναχών, που μας κέρασαν και μας υποδέχθηκαν θερμά. Μετά, που ακούσαμε την ιστορία του μοναστηριού, δεν περίμενα ότι θα ενδιαφερόμουν τόσο πολύ. Μόλις άρχισε η διήγηση, έσησα αυτί προσπαθώντας να ακούσω (τόσο πολύ που έπιασα τον εαυτό μου να στέκομαι με ανοιχτό το στόμα). Μετά μας έκαναν μια μικρή ξενάγηση, μπήκαμε στα Λεωφορεία και γυρίσαμε στο σχολείο.
Στέλιος Σπραχνάκης

Χάρη στη φιλοξενία του πατέρα Σίλβεστρου περάσαμε πολύ ωραία. Η Μονή ήταν καλοσυντηρημένη και με εντυπωσίασε πολύ η ρογδιά, που διατηρείται τόσο καιρό. Αυτό που δεν μου άρεσε καθόλου ήταν το κρύο, που επικρατούσε στο μέρος αυτό.
Ελένη Βασιλάκη

Στις 8.00 το πρωί φύγαμε από το σχολείο και μετά από μισή ώρα περίπου, φθάσαμε στο μοναστήρι, όπου οι μοναχοί μας υποδέχθηκαν με αγάπη. Μπήκαμε αμέσως στο καθολικό της Μονής για να εκκλησιαστούμε, και αν θέλουμε να μεταλάβουμε.

Μετά τη Λειτουργία, πήραμε πρωινό στην τράπεζα της μονής, όπου μας περίμεναν λαχταριστές λιχουδιές, που είχαν ετοιμάσει οι μοναχοί, όπως λουκουμάδες, βουτήματα και χυμούς. Αφού πήραμε το πρωινό μας, βοήθησαμε τους μοναχούς στο συμπάζεμα της τραπεζαρίας.

Επειτα μαζευτήκαμε όλοι στον κεντρικό ναό, όπου ένας ιερομόναχος μας μίλησε για την εντυπωσιακή ιστορία του μοναστηριού, καθώς και το πώς πήρε το όνομα «Αγκάραθος». Μετά ξεναγηθήκαμε και στους υπόλοιπους χώρους της μονής.

Η επίσκεψή μας διήρκεσε περίπου τρεις ώρες.
Μαίρη Χινάρη

Τα παιδιά της Γ΄ Λυκείου μας λένε τα κάλαντα

Την **Πέμπτη 22 Δεκεμβρίου**, μας είπαν τα κάλαντα τα παιδιά της Γ΄ Λυκείου με τη συνοδεία του Αι-Βασίλη και μετά των σχετικών οργάνων. Είναι ένα γεγονός που έχει γίνει πια θεσμός για το

Εκπαιδευτήριο, μια και για τους τελειοφοίτους είναι μια ανάσα χαλάρωσης από το δύσκολο πρόγραμμα των πανελληνίων εξετάσεων. Τους ευχόμαστε καλή επιτυχία στην προσπάθειά τους.

Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις

Την **Παρασκευή 23 Δεκεμβρίου**, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων η χριστουγεννιάτικη εκδήλωση του Γυμνασίου που την παρακολούθησαν και τα παιδιά της Στ΄ τάξης του Δημοτικού. Την παρουσίασαν τα παιδιά της α΄ τάξης, που

είχαν αναλάβει το δύσκολο έργο της δραματοποίησης ενός διηγήματος του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη με τον τίτλο «Πτερόεντα δώρα». Τα παιδιά δούλεψαν με πολύ κέφι και συνέπεια και το αποτέλεσμα ήταν εντυπωσιακό. Αυτό αποδείχθηκε και από το θερμό χειροκρότημα στο τέλος της

Η πρόσκληση της εκδήλωσης

εκδήλωσης.

Συμπαραστάτες των παιδιών στην προσπάθειά τους αυτή ήταν οι καθηγητές κ. Εύα Παπαδάκη, κ. Ελευθερία Ιατράκη και ο κ. Αντώνης Νεονάκης.

Ο Άγγελος εκράτει εις την χείρα εν άστρον και επί του στέρνου του έπαλλε ζωή και δύναμις και από το στόμα του εξήρχετο πνοή Θείας γαλήνης. Τα τρία ταύτα δώρα ήθελε να μεταδώση εις όλους όσοι προθύμως τα δέχονται.

Αλεξ. Παπαδιαμάντη, «Τα πτερόεντα δώρα»

Στην ερώτηση, «**Ταύ θα ήθελα ο άγγελος να προσφέρει τα δώρα του;**», τα παιδιά της α΄ Γυμνασίου απάντησαν.

Πιστεύω, ότι πιο σωστό να τα δώσει σε όποιον τα χρειάζεται και τα έχει περισσότερη ανάγκη.

Κατερίνα Μπαλασή

Στα φτωχά παιδιά για να νιώσουν το νόημα της ζωής,

έστω και για λίγο. *Βλάσης Αναστασιάδης*

Στους πονεμένους ανθρώπους του τρίτου κόσμου, που δεν έχουν φαγητό να φάνε και νερό να πιούνε, γιατί δεν φταίνε γι' αυτό που είναι.

Έκτορας Καυλίρης

Σε ανθρώπους αγνούς, που έχουν πίστη στον Άγιο Βασίλειο και στο Θεό, γιατί πραγματικά αυτοί αξίζουν.

Σπύρος Ατράκης

Ο άγγελος θα 'πρεπε ν' αφήσει τα δώρα του σ' ένα γονέα, που ανατρέφει μόνος του ένα ή περισσότερα παιδιά, αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα και, παρ' όλα αυτά, δεν χάνει την πίστη του στο Θεό.

Παναγιώτης Ανάργυρος

Τα δώρα δεν πρέπει να πάνε πουθενά, γιατί δεν υπάρχουν τόσο άξιοι άνθρωποι, που να τους αξίζουν τέτοια Θεϊκά δώρα.

Αλέξανδρος Γλασιάνης

Στα παιδιά του τρίτου κόσμου, διότι πεινάνε, έχουν χάσει συγγενείς και δεν έχουν φροντίδα, όπως εμείς. Είναι στενοχωρημένα και τραυματισμένα, ψυχικά και σωματικά, και αξίζουν ένα καλύτερο αήριο.

Ελίνα Χουστουλάκη

Στα παιδιά που δεν έχουν να φάνε. Στους κακοποιημένους, ψυχικά και σωματικά, εφήβους. Στους αδικημένους ενήλικες, αλλά και στους ηλικιωμένους, που χρειάζονται καθημερινά τη βοήθειά μας και δεν τους τη δίνουμε ποτέ!

Έλλη Χρονιάρη

Θα ήθελα να έπαιρνε τα δώρα όλος ο κόσμος, ακόμα και οι κακοί άνθρωποι!

Βαγγέλης Λυκάκης

Πουθενά! Γιατί όλοι είμαστε έστω και λίγο εγωιστές. Σε κανέναν!

Μάνος Ταβλαδιωράκης

Σε μια οικογένεια ανεξαρτήτως κοινωνικής τάξης και χρημάτων, που να είχε ευγενική συμπεριφορά και ανθρώπους με εξαίρετο χαρακτήρα.

Λίκος Γερασιεπίτης

Θα ήθελα να τα προσφέρει στα παιδιά της Αφρικής για να ζήσουν λίγο καλύτερα.

Κυριάκος Τσαϊνης

Σ' ένα ορφανοτροφείο, γιατί είναι Χριστούγεννα, και δεν πρέπει να χαρόμαστε μόνο εμείς. *Νίστορας Αρχοντάκης*

Στα παιδιά των ορφανοτροφείων, γιατί χρειάζονται βοήθεια και τα δώρα τους δίνουν χαρά. Επίσης, στους ανθρώπους που έχουν πόλεμο. *Αλίν Μπαντουβά*

Σε ανθρώπους αγνούς και αθώους, που τα έχουν ανάγκη, ή σε φιλανθρωπικές οργανώσεις. *Σοφοκλής Τροζής*

Θεατρική ομάδα

Στη χριστουγεννιάτικη εκδήλωση έκανε μια μικρή παρέμβαση και η θεατρική ομάδα του Γυμνασίου με την κ. Σέβη Γεωργιάδου.

Σχολίασε κινησιολογικά το ρήμα **«γράφω»**,

που είναι επίκαιρο τις μέρες αυτές, αφού όλοι γράφουμε και στέλνουμε τις ευχές μας σε αγαπημένα πρόσωπα (με κάρτες,

Περιβαλλοντική ομάδα - Ανακύκλωση μπαταριών

Με αφορμή ένα διαφημιστικό έντυπο που είδε η κ. Π. Κασιριντάκη, σκέφτηκε η περιβαλλοντική ομάδα να ασχοληθεί και με την ανακύκλωση μπαταριών. Σε συνεργασία με την **Α.Φ.Η.Σ.** (Ανακύκλωση Φορητών Ηλεκτρικών Στηλών) ξεκίνησε, προς το παρόν σε καλαθάκια που έφτιαζαν μόνο τους τα παιδιά, και αργότερα σε ειδικούς κάδους που θα στείλει η Α.Φ.Η.Σ., η συλλογή μπαταριών. Σύντομα θα δημοσιευτεί και το έντυπο της Α.Φ.Η.Σ., για να γίνει πλήρως κατανοητή η σπουδαιότητα της ανακύκλωσης των μπαταριών.

Η π.ο. περιμένει τη συμμετοχή όλων των παιδιών στο πρόγραμμα αυτό.

Από την ομάδα βιωματικής λογοτεχνίας

Για το χειμώνα

...Δεν πρέπει να τον ξεχνάμε το χειμώνα! Έχει κι αυτός τα καλά του. Έτσι δεν είναι; Παραδείγματος χάριν, τα Χριστούγεννα. Κλείνοντας κανείς τα μάτια, μπορεί να δει το ξετύλιγμα των δώρων, τα στολισμένα δέντρα, τα σπίτια μυσ' στο φως, μπορεί να μυρίσει τα χριστουγεννιάτικα γλυκά, κουραμπιέδες και μελομακάρονα, και το κρέας που σιγοψήνεται στην ηλεκτρική κουζίνα (σήμερα) του σπιτιού μας.

Και πάνω απ' όλα μπορούμε να διακρίνουμε και την ατέλειωτη χαρά των τρισευτυχισμένων παιδιών, που τα κατακλύζει αυτό το κύμα ευτυχίας, όχι μόνο για τα δώρα που έλαβαν, μα και γιατί κατάφεραν (επιτέλους!) να **ξεκλέψουν λίγο χρόνο απ' αυτόν των γονιών τους**.

Αχ, αυτός ο ήλιος ... μοιάζει σαν να βγαίνει μόνο την περίοδο που εμείς νιώθουμε καλύτερα από πριν. Να, όμως, που συμβαίνει το αντίθετο! Στην πραγματικότητα, όταν βγαίνει, εμάς κάνει να νιώθουμε καλύτερα, τ' ανατρέπει όλα!

Και επειδή ο χειμώνας δεν κρατά για πάντα, πρέπει να τον υπομένουμε, γιατί εκείνος θα παραδοθεί στην άνοιξη, δείχνοντάς μας πόσο σημαντική είναι η ανεξάντλητη υπομονή μας. Αργά ή γρήγορα, δηλαδή, θα ανταμειφθούμε με μια ή με πολλές, ηλιαχτίδες για τον κόπο που έκανε ο καθένας μας, και την υπομονή του. ***

Ο γλυκός χειμώνας

... Το αίσθημα της αγαλλίασης και της ζεστασιάς του σπιτιού κυριαρχεί στο μυαλό μου. Ποτέ δεν σκέφτηκα, πόσο ωραία αισθάνομαι το χειμώνα. Όλες οι συνθήκες, τα ταξίδια, οι διακοπές, η ατέλειωτη παρέα με τους φίλους μου, το καθισό στο σπίτι, το κουκούλωμά μου στο κρεβάτι και πολλά άλλα βοηθούν στη συναρμολόγηση του απόλυτου αισθήματος της ευχαρίστησης. Το χειμώνα όλα γύρω μου φαντάζουν μαγευτικά.

Όταν, όμως, έρχονται τα Χριστούγεννα νιώθω το ισχυρότερο συναίσθημα απ' όλα: την αγάπη. Αγάπη για την οικογένεια, αγάπη για τους φίλους μου, αγάπη για το περιβάλλον.

Ποτέ δεν θα ξεχάσω μια εμπειρία, που είχα κάποια Χριστούγεννα. Ήμουν με τον εξάδελφό μου και λέγαμε τα κάλαντα. Ξαφνικά, ένας μεθυσμένος μας πήρε στο κνήγι για ανεξήγητους λόγους. Ένωσα συμπόνια γι' αυτό τον άνθρωπο, γιατί, για να πίνει και να μεθάει, πρέπει να του είχε συμβεί κάτι άσχημο. ...Τελικά, νιώθει τόσα **σ υ ν α ι σ θ ή μ α τ α τ ο χ ε ι μ ώ ν α !** ***

...Κάθε χρόνο στο σχολείο ανυπομονούμε όλοι οι μαθητές, τότε θα έρθει η τελευταία μέρα του σχολείου πριν τα Χριστούγεννα. Έτσι και φέτος, μόνο που τώρα δεν έχω συνειδητοποιήσει, ότι η εβδομάδα που μπαίνει είναι η τελευταία. Συνήθως ο χειμώνας περνάει αργά και βροχερά, αλλά φέτος όλο ήλιο έχει. Αυτό με κάνει να βραϊέμαι, διότι από τον περασμένο Απρίλιο (οκτώ περίπου μήνες) ο καιρός έχει μείνει ίδιος και απαράλλακτος.

Ο χειμώνας μου αρέσει ιδιαίτερα, γιατί υπάρχει η πιθανότητα να χιονίσει. Δυο χρόνια πριν, στο Ηράκλειο είχε χιονίσει κανονικά. Τότε ένιωθα τόσο όμορφα. Δεν θυμάμαι να είχε ξαναχιονίσει εδώ. Ανέβαινα, θυμάμαι, στο μπαλκόνι μου κι έβλεπα όλο το Ηράκλειο, μέχρι και το νησί τη Νητία, να είναι ντυμένο στα άσπρα. Τα δέντρα, οι στέγες των σπιτιών, τα χωράφια, όλα κάσπαρα σα χιόνι (αφού ήταν **σ κ ε π α σ μ έ ν α α π ό χ ι ό ν ι**). ***

Η παγερή ομορφιά του χειμώνα

Χειμώνας. Μια εποχή κρύα και παγερή. Μοιάζει σαν όλες οι ψυχές των ανθρώπων να ενώνονται, με μοναδικό σκοπό να ερμηνεύσουν ένα θλιβερό τραγούδι.

Δεν ευφραίνονται και πολλά όντα το χειμώνα. Τα περισσότερα ψάχνουν καταφύγιο από το κρύο. Κάποια άλλα πάλι, που στάθηκαν τυχερά, βολεύονται στον όποιο χώρο τους διατίθεται, χωρίς να θελήσουν περισσότερα. Φτάνει που επέζησαν. Κρύος αέρας διαπερνά τις ψυχές των ανθρώπων και τους κάνει αφιλόξενους.

Όταν όμως, τελικά η εποχή φτάσει στο τέλος της, προκαλεί ένα αίσθημα ανακούφισης στους ανθρώπους, και μετά από ένα μικρό χρονικό διάστημα πιστεύουν, πως όσα έζησαν, είχαν συμβεί πριν από μια στιγμή, ή πριν από μια ώρα ή μια μέρα, ή ένα μήνα ή ένα χρόνο, ή και μια χιλιετία, δίχως να χαραχτούν με ανεξίτηλο μελάνι στα βάθη της καρδιάς, μα και του νου τους.

Πέτρος-Ιάκωβος-Γιώργος Νηβανάκι

Το τραγούδι της ζωής (απόσπασμα) -

Δεν μεγάλωσα σε γκέτο, σε φτωχογειτονιές,
 μεγάλωσα σ' εύπορη οικογένεια μ' αφχές,
 Είμαι ένα παιδί μ' αξίες,
 έχω τρόπους κι εκφράζομαι με ομοιοκαταληξίες,
 Καταστάσεις αστείεις, δυο γονείς να μου παρέχουν τα πάντα
 έτοιμα στα πόδια μου,
 να με καταλαβαίνουν κι όταν είχα τα ζόρια μου,
 Τα όρια μου δοκίμασα και μέσα από τις δυσκολίες σιγά-σιγά
 ωρίμασα.
 Εύφορο έδαφος ετοίμασα για να κάνω πράξη όλες μου τις
 φιλοδοξίες,
 δεν μετάνιωσα για πράξεις που ίσως φαίνονται γελοίες,
 Έμαθα να προσπαθώ, να κάνω κτήμα τη σοφία,
 Εννέα χρόνια τώρα, δεν πήγαν στράφι τα σχολεία,
 Τα πρωτεία που είχα κάπου να κρατώ,
 δεν έμαθα να βλέπω τον εαυτό μου αφηγητό.

Το τραγούδι της ζωής είναι υπεράνω κριτικής,
 Είναι το τραγούδι της δικής μου ζωής,
 Της ζωής που έκανα, κάνω, και θα κάνω
 από τότε που γεννήθηκα και μέχρι να πεθάνω,

Έκλαψα, λύγισα, μα τέλος, γέλασα και νίκησα,
 Φιλίες θεμελίωσα, μα γέννησα κι εχθρούς,
 Μα τις αξίες μου κράτησα και δεν είμαι σαν αυτούς,
 Έκανα δεσμούς μ' ότι στη ζωή με κρατούσε,
 για μένα άλλος κανένας δεν χρωστούσε,
 Αγάπησα τη ζωή, αγάπησα το παρόν,
 για το μέλλον προνοούσα, κι όχι για το παρελθόν,
 Των τρελών, των τολμηρών η τύχη κλείνει το μάτι,
 Κι όμως η ζωή είναι σκληρή δεν είναι μια αυταπάτη,
 Πάντα με ένοιαζε το πώς, το πού και το γιατί,
 είχα ώριμη σκέψη, μα παρέμεινα παιδί,

Γιάννης Τζανιάκης-Γαπαδάκης

Συνήγισα από το κείμενο του Μάνου Γερονιάκη.

Βερολίνο, Τετάρτη 4 Μαΐου 2005,

Αγαπημένε μου έμπιστε φίλε, αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα έκατσα να αναλογιστώ τους παράγοντες, που με κάνουν να νιώθω κατά αυτόν τον τρόπο για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για το σκοπό της. Δικαιώθηκα, λοιπόν, και επειδή δεν είναι και λίγοι οι λόγοι που θα έκαναν τον οποιοδήποτε πολίτη, οποιασδήποτε χώρας και οποιασδήποτε θρησκείας, να ένιωθε έτσι για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και για τους σκοπούς που εξυπηρετεί, αφού έχουν τεράστια σημασία. Ξέκλεψα λίγο χρόνο, λοιπόν, για να σου γράψω τις σκέψεις που θέλω ν' αναφέρω στο διαγωνισμό έκθεσης, που σου είπα χτες.

Κατά τον 20^ο αιώνα οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι έσπειραν τη διχόνοια ανάμεσα σε πολλούς λαούς. Η νέα όμως γενιά, η οποία δεν έχει ζήσει κανέναν από τους δύο αυτούς πολέμους, έχει ξεχάσει τις αντιπαλότητες, πράγμα σημαντικό, αφού η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καταφέρει να φέρει πιο κοντά τη νεολαία με προγράμματα ανταλλαγής μαθητών και διάφορους τρόπους, για να μη μπορεί κανείς να σταματήσει την αλληλεγγύη και τη συμφιλίωση των ευρωπαϊκών χωρών μεταξύ, τους στην ενωμένη Ευρώπη του 21^{ου} αιώνα.

Στην τρίτη χιλιετία από τη γέννηση του Χριστού, είναι ανεπίτρεπτο να ζουν άνθρωποι κάτω από συνθήκες, που δεν αρμόζουν στην ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γι' αυτό και στα κράτη - μέλη υπάρχουν άριστες συνθήκες ζωής για τους ανθρώπους.

Ο πολιτισμός, που είναι αρκετά ανεπτυγμένος στις ευρωπαϊκές χώρες, δηλώνεται με πολιτιστικές εκδηλώσεις και προγράμματα. Το πρόγραμμα "Πολιτισμός 2000", για παράδειγμα, αποσκοπεί στη δημιουργία της Ευρώπης ως μίας πολιτιστικής περιοχής. Μέσω αυτού του προγράμματος, αναπτύσσεται η δημιουργία τόσο καλλιτεχνικών, όσο και λογοτεχνικών δημιουργημάτων, η προώθηση της γνώσης της Ευρωπαϊκής ιστορίας, και έχει προταθεί να παρατεθεί από το 2007 ως 2013 με προϋπολογισμό 408.000.000€. Υπάρχουν πολλά άλλα τέτοιου είδους προγράμματα, τα οποία έχουν ως σκοπό της πολιτιστική ανάπτυξη μέσα από τη μουσική, το θέατρο, τον κινηματογράφο, τον αθλητισμό και την τηλεόραση.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μετά από μερικά χρόνια, όλα τα κράτη - μέλη θα χρησιμοποιούν ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, αφού ήδη τα προγράμματα είναι στην αναζήτηση.

καταφυγή σε νέες πηγές ενέργειας, θα είναι πιο φιλικές προς τον πλανήτη μας και πιο αποτελεσματικές και πρακτικές για τους πολίτες, αφού η αύξηση της τιμής του πετρελαίου, σε συνδυασμό με τα στατιστικά που λένε, ότι στην Ευρώπη το 41% των αναγκών καλύπτονται από πετρέλαιο και μόλις 6% από ανανεώσιμες πηγές, μας δίνει μια ξεκάθαρη εικόνα του τι συμβαίνει με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Τέλος, σημαντική είναι η ασφάλεια, που παρέχει ο ευρωπαϊκός στρατός. Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, έχουν ανοίξει πόλεμο και έχουν κάνει διάφορες στρατιωτικές επεμβάσεις σε διάφορες χώρες της Μέσης Ανατολής και της Λατινικής Αμερικής, πράγματα που καταλήγουν στο συμπέρασμα, ότι η Ευρώπη, παρέχει ασφάλεια και έχει τη δύναμη να αναχαιτίσει, με διπλωματικούς ή αμυντικούς πολέμους, την ιμπεριαλιστική νοοτροπία των ΗΠΑ και να παρέχει στους υπηκόους της ασφάλεια. Η Ενωμένη Ευρώπη έχει η δύναμη να εξελιχθεί, με περισσότερα μέλη - κράτη, σε μεγάλη υπερδύναμη, που θα παρέχει προστασία σε όλους τους Ευρωπαίους πολίτες.

Νομίζω, πως βρήκα τι θα γράψω στην έκθεσή μου, τώρα. Αυτά που σου έγραφα τόσες μέρες, θα ήταν το τέλει περιεχόμενο για την έκθεσή μου. Με κάνει να νιώθω ασφαλής και χαρούμενος αυτή η κοινότητα που έχει δημιουργηθεί. Μου δίνει το ψυχικό σφρίγος να συνεχίσω αυτό το θεσμό και να τον βελτιώσω, αφού ξέρω ότι σε λίγο θα είμαστε όλοι οι Ευρωπαίοι μια ομάδα, μια οικογένεια. Ήδη ταξιδεύουμε στα κράτη - μέλη μόνο με ταυτότητα. Εύχομαι, λοιπόν, αυτή η προσπάθεια να συνεχιστεί για ακόμα πολλούς αιώνες και, όταν τα εγγόνια μου θα διαβάζουν για τα πρώτα χρόνια ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα τα θυμούνται ως χρόνια ένδοξα και χρόνια ανάπτυξης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σε φιλώ,

Μάνος

Υ.Γ. Είθε, για πάντα, να δίνει ειρήνη και χαρά στη Γη αυτή η μεγάλη οικογένεια των είκοσι-πέντε παιδιών και από τα βόθρη της ψυχής μου, εύχομαι τα καλύτερα σε αυτόν το θεσμό.

